PSALMUL 116

aude
chemarea mea și glasul meu,
2 El Și-a plecat spre mine-urechea,
de-aceea-n veac chema-L-voi eu.
3 Mă-nfășurase-a’ morții lanțuri
și-ale mormântului sudori,
eram necazurilor pradă

2. [4]Dar am chemat al Lui sfânt Nume
și-am zis în strâmtorarea-mi grea:
„O, DOAMNE, DOAMNE, mântuiește-mi
Tu sufletul și viața mea!”
[5]Iar DOMNUL milostiv și drept e,
în veci de îndurare-i plin,
[6]pe cei neprihăniți îi scapă,
pe mine m-a scăpat de chin.

3. 7 Te-ntoarce suflete-n odihnă,
căci DOMNUL bine ți-a făcut!
Da, Tu mi-ai izbăvit, o, Doamne,
din moarte sufletul căzut,
8 picioarele de la cădere;
din lacrimi ochii mi-ai scăpat.
9 ‘Naintea DOMNULUI umbla-voi
pe-al celor vii pământ curat.

4. [10]Aveam dreptate-atunci
când zis-am
că sunt nenorocit și mor,
[11]în neliniștea mea grăisem
că orice om e-nșelător.
[12]Dar cum voi răsplăti eu, DOAMNE,
cât bine mie mi-ai făcut?
[13]‘Nălțând paharul izbăvirii,
chema-Ți-voi Numele plăcut.

5. [14]‘Plini-mi-voi orice juruințe
făcute-n fața alor Tăi;
[15]ce scumpă-i pentru DOMNUL
moartea
celor ce sunt iubiții Săi!
[16]Ascultă-mă, că rob Ți-s,
DOAMNE,
Tu desfăcut-ai lanțul meu,
[17]Îți voi da jertfa mulțumirii,
chema-Ți-voi Numele mereu!

6. [8]‘Plini-voi juruinți făcute
spre DOMNU-ntre mulțimi de
frați,
[19]în tine, sfânt Ierusalime!
În veac pe DOMNUL lăudați!